

τούς τρεις Σου Μαθητές, τόν Πέτρο, τόν Ίάκωβο καί τόν Ίωάννη, καί ανεβαίνεις στό ὄρος Θαβώρ. Καθώς δέ μετεμορφώθης ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν σου, τό Θαβώριον ὄρος σκεπάστηκε μέ τό ἄκτιστο Φῶς τῆς θεότητος. Οἱ Μαθηταί σου, Λόγε, ἔπесαν μέ τό πρόσωπο στό ἔδαφος, μή μπορώντας νά δοῦν τήν ἀθέατη μορφή Σου. Ἄγγελοι διακονοῦσαν μέ φόβο καί τρόμο, οἱ οὐρανοί ἔφριξαν καί ἡ γῆ τρώμαξε, βλέποντας πάνω στή γῆ τόν Κύριό τῆς δόξης.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, σαράντα μέρες πρὶν ἀπό τό Πάθος Του, ὅπως εἴπαμε, ανεβαίνει στό ὄρος Θαβώρ μαζί μέ τρεῖς ἀπό τούς Μαθητές Του, τόν Πέτρο, τόν Ίάκωβο καί τόν Ίωάννη, οἱ ὅποιοι ἦταν ἐκεῖνοι πού βρίσκονταν σέ τέτοια πνευματική κατάσταση πού μπορούσαν νά δοῦν τή θεία δόξα τοῦ Θεανθρώπου πρὶν ἀπό τήν Ἀνάστασή Του καί τήν Πεντηκοστή. Ἐκεῖ, λοιπόν, στό ὄρος Θαβώρ ὁ Κύριος μετεμορφώθη μπροστά στους τρεῖς Μαθητές Του, τούς φανέρωσε, δηλαδή, τή θεϊκή Του δόξα, τούς ἀπεκάλυψε τό ἄκτιστο Φῶς τῆς θεότητος. Ὅπως πολύ ὁμορφα το-

νίζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Λαμασκηνός, ὁ μέγας αὐτός δογματικός θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Χριστός κατὰ τή Μεταμόρφωσή Του δέν προσέλαβε κάτι πού δέν εἶχε, οὔτε μεταβλήθηκε σέ κάτι πού δέν ἦταν, ἀλλά φανέρωσε στους Μαθητές Του αὐτό πού ἦταν πραγματικά. Φανέρωσε, δηλαδή, στους Μαθητές Του τή δόξα τῆς θεότητός Του, τήν ὁποία ἐκρυπτε μέχρι τότε, γιατί δέν μπορούσαν οἱ ἄνθρωποι νά τήν ἀντικρύνουν. Καί φανέρωσε τή δόξα τῆς θεότητός Του, ἀκριβῶς γιά νά τούς στηρίξει στήν πίστη ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά μὴν κλονιστοῦν μέ ὅσα συγκλονιστικά θά συνέβαιναν κατὰ τή διάρκεια τοῦ Πάθους καί τοῦ σταυρικοῦ Του θανάτου. Οἱ Μαθητές πῆραν μία γεύση τῆς δόξας τοῦ Κυρίου, τήν ὁποία θά γευθοῦν ἀκόμη περισσότερο μετά τήν Ἀνάστασι. Μ' αὐτήν τήν ἔννοια, λοιπόν, ἡ Μεταμόρφωση ἀποτελεῖ προτύπωση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Τό ἄκτιστο θεῖο Φῶς τῆς Μεταμορφώσεως δέν ἦταν φανέρωση ὁλόκληρης τῆς δόξας τῆς θεότητος, ἀλλά φανέρωση μο-

νάχα μίας μικρῆς ἐνέργειας τῆς θεότητος. Εἶναι χαρακτηριστική ἡ διατύπωση τοῦ Ἀπολυτικίου τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως: «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τήν δόξαν σου, καθώς ἠδύναντο*». Τούς φανέρωσε τή δόξα Του σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά μποροῦν νά τήν ἀντέξουν καί νά μὴν κινδυνεύσουν νά χάσουν ἀκόμη καί τήν ἴδια τή ζωή τους. Παρά ταῦτα, ἔπесαν μέ τό πρόσωπο στό ἔδαφος, γιατί δέν μπορούσαν νά ἀντέξουν ἔστω καί τή φανέρωση αὐτῆς τῆς μικρῆς ἐνέργειας τῆς θεότητος, δέν μπορούσαν ν' ἀντέξουν τή θέα τῆς ἀθεάτου μορφῆς τοῦ Κυρίου. Μπροστά σ' αὐτή τή μεγαλειώδη φανέρωση τῆς θεϊκῆς δόξας τοῦ Κυρίου, οἱ οὐρανοί ἔφριξαν καί ἡ γῆ ἐτρώμαξε, ἐνῶ Ἄγγελοι διακονοῦσαν μέ φόβο καί τρόμο.

Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι ὁ Κύριος μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν Του, κατὰ τή διάρκεια τῆς ἡμέρας καί ἐνῶ ὁ ἥλιος ἦταν μεσουρανίς. Μ' αὐτό τόν τρόπο μπορούσαν οἱ Μαθητές νά συγκρίνουν τή δόξα τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου μέ τή δόξα

τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τό κτιστό φῶς τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου μέ τό ἄκτιστο Φῶς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἡ λαμπρότητα τοῦ ἄκτιστου θείου Φωτός ἦταν τόσο δυνατή πού ὁ αἰσθητός ἥλιος, μέ τό φῶς του, χάθηκαν ἐντελῶς καί ἀπεδείχθη μέ τόν πλέον ἐντυπωσιακό τρόπο ἡ ἀγεφύρωτη διαφορά μεταξύ κτιστοῦ καί ἀκτίστου, μεταξύ Θεοῦ καί δημιουργίας.

Καί κάτι τελευταῖο: Κατά τή διάρκεια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου φανερώθηκε στό ὄρος Θαβώρ ἡ Ἁγία Τριάδα, ὅπως ἀκριβῶς φανερώθηκε καί κατὰ τή διάρκεια τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου στόν Ἰορδάνη ποταμό. Τό δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ σαρκαρμένος Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, φανέρωσε στους τρεῖς Μαθητές τή θεία δόξα Του μέ τή Μεταμόρφωσή Του. Ὁ Θεός Πατήρ φανερώθηκε, ὅπως καί στή Βάπτισι, ὡς φωνή πού ἐπιβεβαίωσε ὅτι «*οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα*», ἐνῶ τό Ἅγιον Πνεῦμα φανερώθηκε ὡς φωτεινή νεφέλη πού ἐπεσκίασε τοῦ τρεῖς Μαθητές.